

تشبیه تجارت به جنگ و جهاد

زمانی که اسم کلمه جنگ و جهاد می آید ناخودآگاه تفنگ، شمشیر و سایر ادوات نظامی متناسب با آن زمانه ای که انسان در آن زندگی می کند در ذهن تداعی می شود.

اما حقیقت آنست که جنگ در حقیقت به معنای دور نمودن دشمن از خاک و ناموس است.

امروز به لطف نهادهای نظامی و امنیتی کشور هیچ قدرت نظامی نمی تواند به کشور ما حمله کند اما آیا دشمن دیگری نداریم؟

بزرگترین دشمن امروز مردم ایران فقر و نداری است.

برای جنگیدن با این دشمن چه کرده ایم؟

کارگری و کارمندی و مغازه داری که ما را به نقطه ای از ثروت نمی رساند و بورس، رمز ارز، بانک و شرکت های سرمایه گذاری هم جز فقر و رشد تورم چیزی برای مردم به ارمغان نیاوردند.

فقط یک راه مانده و آن هم برگشتن به سنت های الهیست.

تجارت، سنت خدا و پیامبرش

تنها راه نرفته ای که ایران راه به طور کامل از فقر نجات می دهد تجارت است که شغل آباء و اجدادی پیامبر خدا محمد مصطفی صلی الله علیه و آله بوده و وجود مبارک خودشان و همسرشان خدیجه سلام الله علیها نیز به این حرفه اشتغال داشته اند.

بزرگترین لقب ایشان حتی قبل از بعثت و پیامبری **امین** بوده و این لقب را در تجارت به دست آورده اند و این سخن که محمد چوپان بوده است افترا و دروغی عظیم به ایشان است.

بزرگان از محدثین و علمای شیعه انتساب وجود مبارکشان را به شغل چوپانی دروغی محض و بی پایه و اساس و جز احادیث و روایات جعلی بنی امیه و بنی عباس می دانند تا مقام جنابشان را نزد مردم کوچک نموده و مقام خودشان را بالا بیاورند.

حتی اینکه در بعضی محافل اینگونه بیان می شود که ایشان کارمند یا اجیر خدیجه سلام الله علیها بوده اند را تمام مورخین

رد نموده اند و آنچه حقیقت دارد اینست که ایشان هیچگاه اجیر کسی نبوده و آنچه بین ایشان و خدیجه سلام الله علیها جریان داشته است یک قرارداد تجاری به صورت مضاربه بوده است. و این سخن پیامبر خداست که فرمودند:

روزی بر ده قسم است که نه قسم آن در تجارت است. و احادیث بسیاری زیادی در اسلام در فضیلت تجارت نسبت به سایر مشاغل وجود دارد تا جایی که شیخ المحدثین کلینی رحمه الله علیه در فروع کافی و ابن بابویه شیخ صدوق در من لا یحضر الفقیه بابی جداگانه اختصاص داده اند به نام:

برتری تجارت بر سایر مشاغل

و یقیناً اگر پیامبر و اهل بیتی که مردم را به تجارت تشویق نمودند خودشان به این کار مشغول نبودند مردم همان عصر و زمانه شان معترضشان می شدند که:

أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ

آیا مردم را به نیکی امر می کنید و خود را فراموش می سازید؟ سوره بقره آیه ۴۴

پس به مستندات زیاد تاریخی و روایی اثبات می شود که شغل پیامبر خدا تجارت بوده است و از این راه امرار معاش می نمودند و وجودشان هیچگاه از دریافتی های خمس و زکات و وجوهات شرعی و مردمی امرار معاش ننمودند و آنچه را که مردم از این طریق به ایشان پرداختند را مستقیماً بین فقرا و نیازمندان تقسیم می نمودند.

و این حدیث متواتر است که می فرماید:

صدقه بر ما اهل بیت پیامبر حرام است.

حال کافیت ما هم به سنت های درست الهی بازگردیم و راه الگوهایی که خداوند برایمان قرار داده را انتخاب نماییم.

حتی اگر در میان شما خوانندگان کسی هست که اعتقادات

مذهبی ندارد می تواند با مراجعه به شرح حال کشورهای فقیری

که طی دو سه دهه کنونی جزء ثروتمندان جهان شده اند نگاهی

ببندازد و ببیند تنها مسیری که طی کردند فقط این بوده که

مردمشان به طور جدی به تجارت و صادرات روی آوردند.